Zjutraj.

Há, há, pozdravljen, beli dan,
Dasi te gledam še zaspan!
Pa v zló ne boš mi štel, če zdajci
Raz okno se ti smejem v srajci.
Lepó res ni, da dolgo spim,
A nepozvan se ne zbudím,
Zato, če zdaj me vidiš vstati,
Znaj, da so tega kriva — mati.
Čuj, v logu ptički že pojó,
Da v plan razlega se glasnó,
In cvetke drážestne dišave
Čez širne širijo dobrave.

Na trati že se veseli
Otrôk krdelo in kriči,
In jaz? Le jaz naj v sladkem spanji
Prebil bi krasni čas jutranji?
Nikár! Na trato pohitim,
Da z drugi tam se veselim,
Da mine čas mi tam hitreje,
Kjer poje se, igrá in smeje.
Zato, pozdravljen beli dan,
Ki si v veselje nam poslan,
Glej, skoraj bodem že oblečen,
In skoraj krog me sprejme srečen.

Ciril Vuga.